

gaa saa vidt, at man strax har villet indstille til Indfødsrets Meddelelse, inden man endnu havde hørt de forskjellige Instantser, som Sagen endnu havde at passere. Det forekommer ikke Udvalgets Flertal, at det er nogen Velfærdsfag, om Indfødsret i dette Tilfælde gives nu eller paa et senere Stadium. Jeg har ment, at burde gjøre disse Bemærkninger om det stillede Vædringsforslag, uagtet den ærede Forslagsstiller ikke har udtalt sig endnu, af den Grund at man let kunde ved løselig at gennemlæse den Del af Betænkningen, som Mindretallet har skrevet, tro, at Udvalgets Flertal var imod, at der meddeltes Indfødsret til det Barn, hvorom her er Tale.

Th. Christensen: De Udtalelser, vi hørte af den ærede Ordfører ligesom ogsaa den Betænkning, der er afgiven af det ærede Udvalg, afvige jo ikke videre fra min Opfattelse, saa at jeg kan fatte mig meget kort. Det kan maasse synes lidt mærkeligt, at jeg saaledes paa egen Haand er gaaet til at opstille et Vædringsforslag; men ærede Medlemmer ville dog ogsaa have lagt Mærke til, at hele Udvalget er enigt om ikke alene at anbefale et saadant eventuelt Forslag, men endog ogsaa er gaaet videre. Det har nemlig opstillet alle mulige Indvendinger, der kunde gjøres derimod, og har derefter bekæmpet dem med afgjort Held, hvorved det efter min Opfattelse umægtelig godtgjor, at et saadant Vædringsforslag burde stilles. Kun hvorfor det ikke er blevet stillet, veed jeg ikke saa nøie. Udvalget er kommet til den Erkendelse, at det er en helt anden Sag. Det er et helt andet Spørgsmaal, siges der her, om man vil give et saadant Vædringsforslag Medhold, eller om man, hvis et saadant Vædringsforslag var blevet indført i Landstinget, saa vilde stemme derfor; i sidste Tilfælde vilde man nemlig gjøre det. Min Opfattelse afviger noget derfor. Jeg mener, at det ikke er et helt andet Spørgsmaal, enten vi tage et Forslag, som indeholder de Vædringer og Forbedringer, vi kunne ønske at gjøre deri, eller vi indføre saadanne Vædringer og Forbedringer i et Forslag, som mangler disse, naar det kommer her til dette Thing. Jeg synes ogsaa, det vilde være en noget mærkelig Opfattelse, om vi just med Hensyn til denne Sag havde den Op-gave her i Thinget kun at sidde og læse Korrektur paa, hvad det maatte behage Landstinget at sende os, en Opfattelse, som jeg troede, vi forrige Aar vare komne bort fra, idet vi den Gang vedtog et Vædringsforslag, hvorved der gaves en Ansøger Indfødsret, som ikke havde været opstillet af Landstinget og, saavidt jeg veed, slet ikke var bleven omtalt der. Det er Grunden til, at jeg har tilladt mig at stille Vædringsforslaget. Hvad dette angaar, gaar det jo, som ærede Medlemmer ville se, ud paa at give Indfødsret til Ritmester v. Dürings 4aarige Datter. Jeg tror

nok, at der kan siges Meget til Anbefaling derfor, men jeg undlader det, da det maasse ikke ligger for mig at udmale, hvad en Mand med Hjerte og Coner som Ritmester von Düring har formaaget at udrette og har maattet døie i de sidst forløbne 15 Aar under sit Ophold i Slesvig. Jeg skal ikke videre udtale mig derom, og jeg finder det ikke fornødent at bede de Herrer Medlemmer at fæste deres Opmærksomhed ved denne Sag, thi jeg er overbevist om, at de gjøre det. Imidlertid vil jeg dog gjerne bede de Herrer Medlemmer om, at de, hvis de ikke skulde have haft Leilighed til at læse denne Betænkning, da vilde kaste Blikket paa, hvad der staar paa den anden Side i Betænkningen, og se, hvad vor Ven Hans Andersen Krüger siger om denne Ansøgning. Videre skal jeg ikke komme ind paa, hvad der kan siges for eller imod dette Forslag, og jeg skal i saa Henseende ikke følge Flertallets Spor. Der er kun et Moment, jeg gjerne vil bede Dem om lægge Mærke til. Jeg tror ikke, at det at foreslaa Indfødsret givet et Barn er noget Nyt eller Ukjendt her i Thinget. Et saadant Forslag om at give Indfødsret til to Børn er allerede blevet behandlet i Samlingen 1873-74 og fik da hele Landstingets Stemmer for sig og omtrent Halvdelen af Folkethingets. At Forslaget ikke blev vedtaget og saaledes ikke blev til Lov, skyldes maasse flere Omstændigheder, men navnlig er der den store Forskjel imellem det Forslag, der foreligger her som Vædringsforslag, og det andet, at disse Børns Fader ikke var en saadan fæsvigt Patriot som Ritmester von Düring er, og det er det, jeg især lægger Vægt paa. Endnu vil jeg bede de ærede Herrer Medlemmer at lægge Mærke til, at det, som jeg har tænkt mig ved at stille dette Vædringsforslag, er det, at jeg troede at finde en Stemning her, der omtrent var saadan, at man, naar et Forslag af den Bestaffenhed kom ind, da fandt det rigtigst kort og resolut at opfylde Ansøgerens Begjæring; thi hvilke Smaa-indvendinger der end kunde reises derimod, saa er dog den Omstændighed af en saa overveiende og mange Gange større Betydning, hvad denne Ansøger har været for de Danske i Slesvig ved med Støtte og Hjælp at have virket blandt sine danske Brødre i de sidste 15 Aar, og dertil kommer, at det jo ogsaa oplyses, at han har tjent i begge de fæsvigte Krige med Søder, første Gang som Frivillig. Endnu turde jeg maasse henstille til den ærede Minister, at han under Forudsætning af, at dette Vædringsforslag bliver vedtaget, da vil virke for, at det ogsaa gaar igjennem i det andet Thing. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Vædringsforslaget.

Indenrigsministeren (Steel): Udvalgets Betænkning er der atter iaar som tidligere gjort en Henstilling til Ministeren om paa en virksommere Maade end hidtil at være dem,